

گفتگوی کوتاه تلفنی بوش و اورتگا

آغاز فصل سوم در نیکاراگوئه!

ستاره عسگری

دانیل اورتگا رهبر جبهه آزادیبخش ملی ساندنیست ها، که اکنون بار دیگر سکان رهبری کشور را بدست گرفته، در سال های پس از کنار رفتن از پست ریاست جمهوری این کشور عضو پارلمان نیکاراگوئه شد و از این تریبون تا آنجا که امکان بود با مردم این کشور سخن گفت. مردمی که زیر فشارهای اقتصادی امریکا در دوران حاکمیت ساندنیست ها و در انتخاباتی که به کشور تحمیل شد به اورتگا و حکومت او "نه" گفته بودند، اکنون یکبار دیگر به حمایت او برخاستند و اورتگا را رئیس جمهور کردند.

اورتگا که متولد سال 1945 است، اکنون 60 سالگی را سپری می کند. در 15 سالگی به دلیل فعالیت های سیاسی برای اولین بار دستگیر شد. در دوران دانشجویی (سال 1963) عضو سازمان ف. س. ل. د شد. در سال ۱۹۶۷ بدنبال یک عملیات چریکی دستگیر و به هفت سال زندان محکوم شد و سپس در پی گروگانگیری مقامات بلندپایه دولتی توسط نیروهای ساندنیست، از زندان آزاد شد. سپس به رهبری جنبش آزادیبخش ملی ساندنیست ها بر گزیده شد. این سازمان مارکسیستی نام خود را از رهبر مبارز و ملی گرای ضد آمریکائی «آگوستو سزار ساندینو» گرفته است. سازمان مذکور در سال 1961 توسط «کالوس فونسه کا» تاسیس شد.

نشریه تشکیلات جبهه آزادیبخش ملی ساندنیست ها «ویزیون ساندنیستا» نام دارد و نشریه جوانان تشکیلات «جوانان ساندنیستا 19 ژوئیه» نامیده می شود.

انقلاب ملی و ضد سرمایه داری به رهبری سوسیالیست های ساندنیست بر علیه دیکتاتوری "سوموزا" همزمان با انقلاب ضد سلطنتی ایران در سال 1357، در نیکاراگوئه به پیروزی رسید. بلافاصله پس از انقلاب، امریکا توطئه های خود را همانگونه علیه انقلاب نیکاراگوا آغاز کرد که در باره انقلاب 57 در ایران. سازمان سیا بلافاصله بقایای رژیم سوموزا، سرمایه داران و فئودال هائی که منافعشان با انقلاب به خطر افتاده بود را سازماندهی کرد.

در میان سرخ پوستان ساکن در منطقه شمال نیکاراگوئه به تفرقه افکنی پرداخت. در سال 1986 دولت ریگان توسط سرهنگ الیور نورث در اقدامی مخالف با قوانین امریکا و عرف دیپلماتیک، توسط سازمان سیا با فروش مخفیانه اسلحه به جمهوری اسلامی که با پا در میانی و دلالی یک دلال ایرانی اسلحه با نام "منوچهر قربانی فر" انجام شد، پول سلاح های فروخته شده را به حساب ضد انقلاب نیکاراگوئه سرازیر کرد و بدین طریق به اختلاف افکنی هرج و مرج و جنگ داخلی در نیکاراگوئه دامن زد. این ماجرا به «رسوائی ایران گیت» معروف شد.

بدین ترتیب است که انقلاب نیکاراگوا در پیوند است با ضد انقلاب در ایران!

سرانجام، در سال 1980 طی یک انتخابات از پیش سازماندهی شده "چامورو" عامل ضد انقلاب نیکاراگوئه به ریاست جمهوری رسانده شد. ساندنیست ها سیاست صبر و بردباری را پیشه کردند و به قول دانیل اورتگا به «حکومت از پائین ادامه» دادند. در سال 1996 انتخابات ریاست جمهوری دیگری در نیکاراگوئه انجام گرفت که در این انتخابات نیز با توجه به تمامی شرایط موجود ساندنیست ها موفق به کسب پیروزی نشدند، اما توانستند تعداد 44 کرسی پارلمانی را از آن خود کرده و به دومین فراکسیون پارلمانی تبدیل شوند.

دانیل اورتگا در آخرین انتخابات توانست رقیب بانکدار نیکاراگوئه ای خود را شکست دهد و این در حالی بود که سفیر آمریکا در نیکاراگوئه در تمامی دوران تبلیغات ریاست جمهوری ضمن سخنرانی های خود از رقیب انتخاباتی اورتگا اعلام حمایت کرده بود.

اکنون سؤال مهم آنست که آمریکا با نیکاراگوئی که بار دیگر ساندنیست ها رهبری آن را بدست گرفته اند چه خواهد کرد؟ و از آن مهم تر اینکه ساندنیست ها تجربه گذشته را چگونه در خدمت مرحله جدیدی قرار خواهند داد که در آن قرار گرفته اند. فضای نوین جهانی و جبهه چپ در امریکای لاتین را آنها چگونه درک کرده و با آن مناسبات برقرار خواهند کرد. اورتگا در مقایسه با چاوز در ونزوئلا پیشکسوت است، اما تجربه چاوز را می توان ندیده گرفت؟

جیمی کارتر، رئیس جمهوری پیشین آمریکا که ناظر انتخابات اخیر نیکاراگوئه بود، در ماناگوا پایتخت این کشور گفت: کاندولیزا رایس، وزیر امور خارجه آمریکا در دیدار با من گفته بود که آمریکا انتخاب اورتگا به مقام ریاست جمهوری نیکاراگوئه را می تواند با حس نیت تلقی کند.

آیا می توان به این ادعای جیمی کارتر باور کرد؟ آینده نشان خواهد داد.

17 هزار ناظر بین المللی از جمله جیمی کارتر، رئیس جمهوری پیشین آمریکا بر روند انتخابات نظارت کردند. دانیل اورتگا پس از پیروزی در انتخابات خواستار تحکیم آشتی ملی، ایجاد باز هم بیشتر ثبات و امنیت در کشور و برنامه ریزی اساسی در جهت مبارزه بر ضد فقر موجود در میان اقشار زحمتکش کشور شد.

به گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرسی رئیس جمهوری منتخب مردم نیکاراگوئه سه شنبه شب گذشته، پس از آنکه رسماً سکان ریاست جمهوری را در دست گرفت در سخنرانی خود خطاب به سرمایه گذاران، به آنها اطمینان داد که وی به امور تجاری با آگاهی و با دیدی جهت همکاری متقابل دولتی- خصوصی توجه دارد و به دنبال "ایجاد یک فرهنگ سیاسی نوین" است که اختلافها داخلی کنار گذاشته شود و در درجه نخست مشکلات و گرفتاری های مردم زحمتکش نیکاراگوئه برطرف شود.

با وجود اینکه آمریکا پس از پیروزی اورتگا اعلام کرد که تحریم هائی را علیه این کشور اعمال خواهد کرد، اما اخبار جدید حاکی از تمایل سیاستمداران آمریکائی جهت همکاری با دولت جدید نیکاراگوئه است. جرج بوش طی پیامی، ضمن تیریک مراسم تحلیف ریاست جمهوری، خطاب به اورتگا اعلام کرد: «ما خواهان همکاری با جناب عالی هستیم.» اورتگا نیز در مصاحبه خود با مطبوعات بین المللی گفته است که **مذاکره تلفنی** وی با بوش مثبت بوده است. همزمان «هوگو چاوس» رئیس جمهوری ونزوئلا و «دانیل اورتگا» رئیس جمهوری نیکاراگوئه در 11 ژانویه یک توافق همکاری میلیاردی امضاء کردند. این توافق حتی بسیار گسترده تر از توافقهایی است که ونزوئلا در حال حاضر با بولیوی، کوبا و آرژانتین به امضاء رسانده است. این توافق شامل صادرات سالانه بیش از 10 میلیون بشکه نفت از ونزوئلا به نیکاراگوئه است.

این توافق همچنین شامل همکاری دو کشور در زمینه انرژی، سلامتی، فرهنگی، آموزش - ورزش و همکاری در ساخت جاده ها و بیمارستان ها است.

همسر دانیل اورتگا که خود نیز از اعضاء فعال جبهه آزادیبخش ملی ساندنیست هاست در تمامی دوران مبارزه اورتگا، او را با وفاداری به آرمان های سوسیالیستی همراهی کرده است.

دانیل اورتگا اکنون با یک جامعه عمیقا عقب مانده مواجه است. در شرایط فعلی نیکاراگوئه با آنکه دارای معادن طلا و نقره در شمال غربی کشور است، با 47 درصد بیکاری و 35 درصد بی سوادی مواجه است. کشوری با 5 میلیون جمعیت بعد از کشور هائیتی طبق آمار سازمان ملل دومین کشور فقیر در نیمکره غربی است.

راه توده 119 15.01.2007